

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 14. prosince 2004

Přímé daňové pobídky společnostem, které se účastní výstav v zahraničí

(oznámeno pod číslem K(2004) 4746)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2005/919/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na první pododstavec odst. 2 čl. 88 této smlouvy,

s ohledem na dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby v souladu s uvedenými články podaly připomínky⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Itálie vydala nařízení č. 269 ze dne 30. září 2003, kterým se stanoví „Naléhavá opatření pro rozvoj a nápravu chodu veřejných financí“ (dále jen „nařízení č. 269/2003“), zveřejněné v Úředním věstníku Italské republiky č. 229 ze dne 2. října 2003. V čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003 jsou stanoveny zvláštní daňové pobídky pro vystavování výrobků na veletrzích v zahraničí; článek byl následně beze změn převeden do zákona č. 326 („zákon 326/2003“) ze dne 24. listopadu 2003 zveřejněného v Úředním věstníku Italské republiky č. 274 ze dne 25. listopadu 2003.

(2) Dopisem ze dne 22. října 2003 (D/56756) Komise vyzvala italské orgány, aby poskytly informace o předmětných pobídkách a o jejich vstupu v platnost, aby si ověřila, zda případně nepředstavují podporu ve smyslu čl. 87 Smlouvy. Komise v témže dopise Itálii připomněla povinnost Komisi oznámit jakékoli opatření, které ve smyslu čl. 88 odst. 3 Smlouvy představuje podporu, ještě před jeho provedením.

(3) Prostřednictvím dopisů ze dne 11. listopadu 2003 (A/37737) a ze dne 26. listopadu 2003 (A/38138) italské orgány dodaly požadované informace. Dne 19. prosince 2003 (D/58192) Komise opětně Itálii připomněla povinnost, která se na ni na základě čl. 88 odst. 3 Smlouvy vztahuje, a vyzvala italské orgány, aby případné příjemce předmětných daňových pobídek informovaly o důsledcích, které stanoví Smlouva a článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽²⁾, pokud uvedené pobídky představují podporu, která byla uskutečněna bez předchozího schválení Komise.

(4) Dopisem ze dne 18. března 2004 (SG 2004 D/201066) Komise Itálii informovala o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně daňových pobídek poskytnutých Itálií podnikům, které se účastní výstav v zahraničí. Dopisem ze dne 1. června 2004 (A/35042) italské orgány předložily své připomínky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 3.9.2004, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

- (5) Rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* s výzvou, aby zúčastněné strany podaly své připomínky⁽³⁾. Komise žádnou připomínku neobdržela.

II. POPIS OPATŘENÍ

- (6) Čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003 stanoví, že podniky, na které se vztahuje daň z příjmu právnických osob v Itálii a které provozovaly činnost v době vstupu uvedeného nařízení v platnost, mohou ze svých daní odečíst přímé výdaje na vystavování výrobků na veletrzích v zahraničí. Ustanovení se použije výhradně na výdaje hrazené příjemci v daňovém období, jež následuje po daňovém období, ve kterém vstoupilo v platnost nařízení č. 269/2003 (2. října 2003) a v důsledku toho v případě podniků, jejichž ekonomický cyklus se shoduje s kalendářním rokem, opatření ovlivňuje stanovení zdanitelného příjmu za rok 2004. Na základě čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003 se v prohlášení o příjmech příjemců toto snížení daní z příjmů právnických osob připočte k obvyklému odečtení výdajů na účast na výstavních veletrzích v zahraničí.

- (7) Pokud jde o obecná pravidla pro odpočet výdajů podniku na účast na výstavních veletrzích v zahraničí, lze na základě zásad uvedených v čl. 108 odst. 2 italského zákona o dani z příjmu (*Testo unico delle imposte sui redditi – TUIR*) rozlišovat mezi výdaji na reklamu, výdaji na propagaci (včetně výdajů na výstavy) na jedné straně a mezi výdaji na reprezentaci na straně druhé. Zatímco prvně zmíněné výdaje jsou odečitatelné v daňovém období, v němž byly vynaloženy, nebo v paušálních částkách během tohoto období a ve čtyřech následujících obdobích, výdaje na reprezentaci lze odečítat pouze do jedné třetiny jejich výše a mohou být rovněž odečítány v paušálních částkách po období pěti let.

- (8) Pokud jde o možné různé kategorie výdajů na účast na výstavách, čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003 uvádí, že režimem stanovené pobídky jsou omezeny na

vystavování výrobků a že v částce způsobilé pro podporu nejsou podle režimu zahrnuty další případné náklady na účast na výstavách.

- (9) Italské orgány uvedly, že předmětná pobídka se použije bez ohledu na druh výdajů, které obvykle podléhají různým daňovým režimům, které jsou uvedeny výše. Itálie totiž upřesnila, že se všemi výdaji na účast na veletrzích se zachází stejně, aby se zamezilo obtížím při zařazování do různých kategorií výdajů. Čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003 však výslovně ze způsobilé částky vyjímá výdaje na sponzorování, které představují část výdajů na reklamu a které jsou obvykle odečitatelné v celé výši v souladu s výše uvedeným čl. 108 odst. 2 zákona TUIR.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (10) V dopise ze dne 18. března 2004, jímž bylo zahájeno formální řízení, měla Komise za to, že opatření odpovídá stanoveným kritériím, aby bylo považováno za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

- (11) Komise se při této příležitosti zejména domnívala, že režim poskytuje příjemcům selektivní výhodu, neboť se zdálo, že je výhradně ve prospěch podniků, které vystavují výrobky na vývoz, a že vylučuje ostatní podnikatelské činnosti. Z režimu jsou například vyňaty italské podniky, které se svými výrobky obchodují výhradně na italském trhu, které poskytují služby, podniky, které obchodují se zbožím, které nemůže být vystavováno na veletrzích, a podniky, které se účastní veletrhů v Itálii.

- (12) Komise měla mimo jiné za to, že režim zvýhodňuje italské podniky, které se účastní uvedených výstavních veletrhů, a upevňuje jejich postavení oproti jejich zahraničním konkurentům, a to jak zahraničním obchodníkům konkurujícím předmětným podnikům na italském trhu a na zahraničních trzích, tak zahraničním konkurentům, kteří mají sídlo v Itálii a kteří konkurují příjemcům podpor na italském trhu.

⁽³⁾ Viz poznámka 1.

(13) Komise se rovněž domnívala, že selektivní povaha předmětných daňových úlev nemůže být odůvodněna povahou nebo strukturou italského daňového systému a pravděpodobně ani neposkytuje náhradu za případné výdaje v zahraničí vyplývající z účasti na takových veletrzích, neboť podpora nepodléhá zdanění na základě určitého zvláštního daňového nebo finančního zatížení v zahraničí. Kromě jiného se nezdálo, že se uplatňuje některá z výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES. Výhody byly spojeny s nezpůsobilými výdaji na podpory podle nařízení o blokových výjimkách nebo podle pokynů Společenství; pokud jde zejména o nařízení o blokových výjimkách týkající se podpor malým a středním podnikům, jsou podpory pro účast na veletrzích přípustné pouze tehdy, pokud nepřekročí 50 % způsobilých nákladů a jsou poskytnuty na první účast malého nebo středního podniku na určitém veletrhu nebo výstavě, zatímco předmětná daňová pobídka se vztahuje na všechny podniky a všechny příslušné náklady na účast na jakémkoli výstavním veletrhu v zahraničí.

IV. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE

(14) Jako odpověď na posouzení Komise italské orgány v dopise ze dne 18. března 2004, jímž bylo zahájeno řízení, vznesly tři hlavní připomínky, aby dokázaly, že předmětný režim nerozlišuje mezi možnými příjemci z různých odvětví obchodu, ale že představuje opatření obecného dosahu, které je přístupné všem podnikům, které se zabývají obchodními činnostmi.

(15) Podle italských orgánů se opatření použije bez rozdílu na všechna odvětví hospodářství a je přístupné všem podnikům, které v Itálii podléhají daňové povinnosti týkající se právnických osob, pokud nesou náklady na účast na veletrzích v zahraničí. Italské orgány mimo jiné zdůrazňují, že předmětná daňová úleva se použije rovněž pro podniky se stálou provozovnou v zahraničí. Italské orgány rovněž podotýkají, že předmětná daňová úleva je úzce spojena s náklady na účast na výstavních veletrzích v zahraničí a neposkytuje neúměrné daňové pobídky. Italské orgány se domnívají, že režim nepodporuje účast na výstavních veletrzích v zahraničí jako oddělenou obchodní činnost, ale jako investici, která je přístupná všem podnikům, které italská vláda hodlá podpořit v souladu s cíli obecné hospodářské politiky. Italské orgány rovněž uvádějí, že zvýhodnění se použije pro podniky se stálou provozovnou v zahraničí, pokud

jsou výdaje na účast na výstavních veletrzích hrazeny z hlavního sídla v Itálii.

(16) Italské orgány mají za to, že opatření neopomíjí podniky, které nevyvážejí, ale že je naopak pobídkou, aby se zmíněným podnikům jevílo jako výhodné účastnit se tohoto typu veletrhů. Jestliže by měl podnik působit v odvětví, jež vytváří zboží nebo služby, se kterými nelze obchodovat a které nelze vyvážet, nebyl by konkurentem podnikům, jež působí v odvětvích vytvářejících uvedené zboží či služby.

(17) Italské orgány zdůrazňují, že opatření platí teprve jeden rok a že výhody poskytované podnikům účastnícím se výstavních veletrhů v zahraničí tudíž významně nenarušují fungování společného trhu.

V. POSOUZENÍ OPATŘENÍ

1. Státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

(18) Komise po zohlednění připomínek podaných italskými orgány potvrzuje postoj vyjádřený v dopise ze dne 18. března 2004, jímž bylo zahájeno formální řízení, totiž že předmětný režim představuje státní podporu, neboť souhrnně splňuje kritéria stanovená v čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(19) Má-li být opatření považováno za podporu, musí především příjemcům poskytovat výhodu, která snižuje náklady, které by příjemci za normálních okolností při své obchodní činnosti nesli. Všechny podniky v Itálii podléhají dani z příjmu právnických osob, jež se vypočítává z čistého zisku, který je výsledkem rozdílu mezi hrubými příjmy a výdaji podniku, jak je uvedeno v jejich účtech. Režim poskytuje příjemcům hospodářskou výhodu, která se rovná snížení daňového základu o částku odpovídající nákladům na účast na výstavách

v zahraničí, která se připočte k obvyklému odpočtu z hrubého zisku podniku, který se k daňovým účelům připouští. Podnik, který je příjemcem podpory a který nese takové náklady, zanese do účetní rozvahy zápornou úpravu, což s sebou nese snížení daně z příjmu právnických osob v předmětném daňovém období. Výhoda se nakonec projeví v nižší platbě daně za daňové období, což tedy příjemci přináší finanční výhodu.

(20) Itálie v podaných připomínkách podotýká, že předmětný režim příjemcům nepřináší významné výhody na úrovni hospodářské soutěže, neboť má dopad pouze na skutečně hrazené náklady. Podotýká rovněž, že se uplatňují tytéž mechanismy jako pro jiné odpočty z italského zákona o dani z příjmu.

(21) Komise má však za to, že předmětný odpočet, jak italské orgány uznávají, je výjimečný vzhledem k obvyklému odpočtu, který se uplatňuje k daňovým účelům, a měl by být tudíž považován za výhodu, která snižuje náklady, které podniky podléhající dani z příjmu právnických osob v Itálii obvykle nesou. Komise tudíž potvrzuje své posouzení, podle něhož předmětný režim příjemcům poskytuje hospodářskou a finanční výhodu v podobě snížení daňového základu v Itálii.

(22) Výhoda musí být poskytnuta státem nebo prostřednictvím státních zdrojů. Jelikož Itálie nepodala připomínky, Komise potvrzuje posouzení učiněné při zahájení formálního řízení, podle něhož lze výhodu přisuzovat státu, neboť spočívá v zřeknutí se daňového výnosu, který za normálních okolností italská státní pokladna inkasuje.

(23) Opatření musí být specifické nebo selektivní, neboť podporuje „určité podniky nebo určité výroby“. Italské orgány především tvrdí, že opatření je dostupné všem podnikům, které podléhají zdanění v Itálii a které uskutečňují určité investice podporované italskou vládou, a to

podle cílů hospodářské politiky, jež předmětný režim sleduje.

(24) Komise po pečlivé analýze potvrzuje, že režim výjimečného daňového odpočtu, který Itálie stanovila, je specifickým režimem podporujícím pouze podniky, které nesou určité způsobilé výdaje na účast na výstavních veletrzích v zahraničí, přičemž z něj jsou vyňaty jiné podniky, které se uvedených veletrhů neúčastní. I když je režim v zásadě přístupný všem podnikům, které se na základě dobrovolnosti účastní výstavních veletrhů v zahraničí, ve skutečnosti podporuje pouze podniky, které působí v odvětví vývozu, a pro jiná hospodářská odvětví není přístupný. Podle judikatury Soudního dvora jsou výhody poskytované podnikům, které se věnují vývozu a které nesou určité výdaje spjaté se zmíněnými vývozy, selektivní povahy⁽⁴⁾.

(25) Komise nemůže přijmout argumentaci italských orgánů, podle níž podniky, které nevykonávají obchodní a vývozní činnost, nemohou být srovnávány s podniky, které se věnují obchodní činnosti, a že režim je tudíž obecný. Komise má za to, že výhoda daná vynětím určitých zvláštních výdajů ze zdanitelného základu nemůže být považována za obecné opatření, jelikož se omezuje pouze na podniky, které se zabývají vývozem, a připočívá se k běžnému daňovému odpočtu. Komise rovněž zdůrazňuje, že italské orgány neprokázaly, že opatření je odůvodněné povahou nebo strukturou daňového systému. Výhody poskytované příjemcům nejsou v žádném případě v souladu s vnitřní logikou italského daňového systému a jsou výjimečné a dočasné.

(26) Komise potvrzuje, že se podle jejího názoru jedná o režim zvláštní povahy, neboť například podporuje pouze podniky, které působí v odvětví vývozu a které se tudíž „věnují vystavování výrobků“ na veletrzích v zahraničí, na rozdíl od podniků, které poskytují služby, na rozdíl od obchodníků se zbožím, které nemůže být vystavováno na veletrzích, a na rozdíl od obchodníků, kteří se zúčastňují místních veletrhů.

⁽⁴⁾ Soudní dvůr Evropských společenství (SDES), rozsudek ve věcech 6/69 a 11/69, *Komise proti Francii*, Sb. rozh. 1969, s. 523; rozsudek ve věci 57/86, *Řecko proti Komisi*, Sb. rozh. 1988, s. 2855; rozsudek ve věci C-501/00, *Španělsko proti Komisi*, dosud nezveřejněný.

- (27) Komise rovněž potvrzuje, že má i nadále pochybnosti ohledně toho, že všechny podniky podléhající zdanění v Itálii mají nárok na stejnou úroveň výhod pokud jde o výstavní veletrhy, jichž se v zahraničí účastní. Italské orgány potvrdily, že výdaje, které jsou způsobilé pro předmětnou pobídku, zahrnují rovněž výdaje stálé provozovny v zahraničí patřící italskému podniku, která má od ústředí stupeň nezávislosti stanovený v článku 162 italského zákona o dani z příjmu nebo v příslušných platných dohodách o daních se zemí, v níž je stálá provozovna umístěna.
- (28) Itálie však tvrdí, že předmětná výhoda se použije pouze tehdy, pokud v souladu s čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003 předmětné výdaje hradí přímo italský příjemce. Tato skutečnost nutí stálé provozovny nebo pobočky v zahraničí patřící italským podnikům, aby předmětné výdaje připsaly přímo italskému ústředí, aby mohly využít daňového odpočtu, přičemž jsou z výhody fakticky vyňaty stálé provozovny v zahraničí patřící podnikům se sídlem v Itálii. Komise dochází k závěru, že i z tohoto důvodu režim zřejmě není přístupný pro všechny podniky podléhající zdanění v Itálii za rovných podmínek.
- (29) Opatření ovlivňuje hospodářskou soutěž a obchodní výměnu mezi členskými státy. Itálie především tvrdí, že opatření ani v nejmenším neovlivňuje hospodářskou soutěž nebo že jeho účinky na hospodářskou soutěž nejsou vzhledem ke krátké době trvání předmětného režimu významné.
- (30) Komise s přihlédnutím k účinkům opatření potvrzuje posouzení učiněné při zahájení formálního řízení. Aby opatření narušovalo hospodářskou soutěž, je podle ustálené judikatury Soudního dvora⁽⁵⁾ dostačující, aby příjemce podpory konkuroval ostatním podnikům na trzích, jež jsou otevřeny hospodářské soutěži. Komise zejména zdůrazňuje, že předmětné opatření narušuje hospodářskou soutěž a obchodní výměnu mezi členskými státy, protože cíle a účinky režimu mají na zřeteli právě zlepšení podmínek obchodní výměny pro příjemce při vývozu jejich zboží na zahraniční trhy a tudíž přímo postihují podniky, které se zabývají mezinárodním obchodem, a to včetně obchodu v rámci Společenství. Kromě toho rovněž podpory na vývoz mimo Společenství mohou ovlivnit obchod v rámci Společenství a narušit hospodářskou soutěž uvnitř Společenství⁽⁶⁾.
- (31) Komise nemůže přijmout argumentaci o omezených dopadech na hospodářskou soutěž, které režim způsobil, protože skutečnost, že režim zůstane v platnosti pouze jeden rok, nevylučuje, že by dotčené částky mohly být natolik významné, aby měly značný dopad na určité trhy. To platí zejména v případech, kdy příjemci jsou velké podniky, které se zpravidla účastní velkého počtu veletrhů. Vzhledem k tomu, že podpora není v absolutních hodnotách omezena, mohla by být částka podpory podstatná. Omezená částka podpor by v každém případě nebyla dostačující, aby byla vyloučena možnost narušení hospodářské soutěže a obchodu mezi členskými státy.
- (32) Kromě toho se jeví jako rozumné domnívat se, že vzhledem ke krátkodobé platnosti opatření podniky, které se zpravidla neúčastní výstavních veletrhů, nebudou moci využít stanovených výhod, zejména pokud budou muset uvedené podniky přijmout rozhodnutí, zda vstoupit na nový trh. Zdá se tedy, že opatření má především podporovat podniky, které se již běžně účastní výstavních veletrhů, včetně podniků, které se především zabývají právě organizováním a řízením výstav výrobků na veletrzích a které by neúměrně využívaly předmětné pobídky, neboť nejsou výslovně vyňaty z působnosti čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003.
- (33) Italské orgány začaly režim uskutečňovat, aniž by jej Komisi předem oznámily, a tím nedodržely povinnost stanovenou v čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Pokud opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a pokud bylo uskutečňováno bez předchozího schválení Komise, jedná se o protiprávní podporu.

2. Oprávněnost režimu

⁽⁵⁾ Viz například rozsudek ve věci T-214/95 *Het Vleemse Gewest proti Komisi*, Sb. rozh. 1998, s. II-1717.

⁽⁶⁾ SDES, rozsudek ve věci C-142/87, *Belgie proti Komisi*, Sb. rozh. 1990, s. I-959.

3. Slučitelnost

- (34) Pokud opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, musí být slučitelnost předmětného opatření posuzována na základě výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 a v čl. 87 odst. 3 Smlouvy o ES.
- (35) Italské orgány výslovně nenapadly posouzení Komise, které bylo vyloženo v dopise ze dne 18. března 2004, jímž bylo zahájeno formální šetření a podle něž se v daném případě nepoužije žádná z výjimek podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy, na jejichž základě mohou být státní podpory považovány za slučitelné se společným trhem. Komise tudíž potvrzuje své posouzení, které je již uvedeno v bodech 25 až 32 dopisu ze dne 18. března 2004.
- (36) Výhody v daném případě souvisejí s nezpůsobilými výdaji na podpory podle nařízení o blokových výjimkách nebo podle pokynů Společenství. Pokud jde zejména o účast na výstavních veletrzích, nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům⁽⁷⁾ (*) v čl. 5 písm. b) stanoví, že podpory pro účast na veletrzích jsou přípustné pouze tehdy, pokud nepřekročí 50 % způsobilých nákladů a na první účast malého nebo středního podniku na určitém veletrhu nebo výstavě, zatímco předmětná daňová pobídky se vztahují na všechny podniky a všechny příslušné náklady na účast na jakékoli výstavě v zahraničí.
- (37) Výjimky stanovené v čl. 87 odst. 2 Smlouvy o ES týkající se podpor sociální povahy poskytovaných jednotlivým spotřebitelům, podpor určených k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi a podpor poskytovaných určitým oblastem Spolkové republiky Německo se v tomto případě nepoužijí.
- (38) Nepoužije se ani výjimka podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES, která stanoví, že mají být schváleny podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností.
- (39) Stejně tak nelze režim považovat za významný projekt společného evropského zájmu a není rovněž určen k nápravě vážné poruchy v hospodářství Itálie, jak stanoví čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy o ES. Jeho cílem rovněž není pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jak stanoví čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES.
- (40) Režim je třeba posuzovat na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES. Uvedený článek upravuje schvalování podpor, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Daňové úlevy, které jsou prostřednictvím režimu poskytovány, nesouvisejí s konkrétními investicemi, s vytvářením pracovních míst nebo s konkrétními projekty. Tyto daňové úlevy představují zkrátka snížení nákladů, které by měly dotčené podniky za normálních okolností při vývozní činnosti nést, a měly by tudíž být považovány za státní podpory na provoz související s vývozem. V souladu s běžnou praxí Komise se tyto podpory nepovažují za slučitelné se společným trhem.
- (41) Komise rovněž podotýká, že, i kdyby bylo shledáno, že režim usnadňuje rozvoj takových hospodářských činností jako je internacionalizace italských podniků s následným zvýšením objemu obchodní výměny, nemůže vyloučit, že s tím spojené dopady na obchodní výměnu v rámci Společenství by byly v rozporu se společným zájmem.
- (42) Komise dochází k závěru, že daňové úlevy poskytnuté prostřednictvím předmětného opatření představují režim státních podpor na provoz; pro tento režim se nepoužije žádná ze stanovených výjimek a je tudíž neslučitelný se společným trhem. Komise má rovněž za to, že Itálie provedla předmětné opatření protiprávně.

VI. ZÁVĚRY

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 1.

(*) V textu je věcná chyba. Tato věta zní: „Pokud jde zejména o účast na výstavních veletrzích, nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům...“. Nařízení lze nalézt v Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33 a nikoliv s. 1, jak je chybně uvedeno na konci poznámky pod čarou č. 7.

(43) Jestliže je shledáno, že protiprávně poskytnutá státní podpora je neslučitelná se společným trhem, je samozřejmé, že ji příjemce musí vrátit. Navrácením podpory se v co největší míře obnovuje takové postavení v hospodářské soutěži, jež existovalo před poskytnutím podpory.

(44) I když toto řízení bylo uzavřeno před koncem daňového období, v němž je režim v platnosti, tedy předtím, než je daň, kterou dluží většina příjemců, konečná, Komise nemůže vyloučit, že podniky již využívaly podpory například v podobě menších záloh na dani vztahujících se k probíhajícímu daňovému období. Komise poznamenává, že po zahájení formálního šetření italské orgány možné příjemce z režimu veřejně upozornily na možné důsledky, jestliže by Komise zjistila, že předmětné opatření představuje neslučitelnou podporu. Komise však považuje za nezbytné, aby při vymáhání podpor, které již případně byly příjemcům uvolněny, Itálie možné příjemce z režimu vyzvala, aby do dvou měsíců od přijetí tohoto rozhodnutí podpory včetně úroků vrátili, a to na základě nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁸⁾. Pokud již podpora byla poskytnuta v podobě snížení plateb daní dlužných za probíhající daňové období, musí Itálie vybrat celou dlužnou daň s poslední stanovenou platbou za rok 2004. V každém případě musí být vše vybráno nejpozději do konce prvního daňového období, které následuje po dni oznámení tohoto rozhodnutí.

(45) Itálie musí prostřednictvím dotazníku uvedeného v příloze tohoto rozhodnutí Komisi poskytnout seznam dotčených příjemců a jasně specifikovat stanovená opatření a opatření, která již byla pro neprodlené a účinné navrácení protiprávních státních podpor přijata. Do dvou měsíců od přijetí tohoto rozhodnutí musí být rovněž Komisi předány všechny doklady potvrzující, že vůči příjemcům protiprávních podpor bylo zahájeno řízení o navrácení podpory (jako například oběžníky, příkazy k úhradě atd.).

(46) Toto rozhodnutí se týká režimu jako takového a musí být provedeno neprodleně, a to včetně navrácení podpor poskytnutých na základě režimu. Tím však není dotčena možnost, že všechny nebo část podpor poskytnutých v jednotlivých případech budou považovány za slučitelné,

zejména ve smyslu čl. 5 písm. b) nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim státních podpor poskytnutých v podobě daňových pobídek podnikům účastnícím se výstav v zahraničí a stanovených v čl. 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 269/2003, jež Itálie protiprávně prováděla v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, je neslučitelný se společným trhem.

Itálie zruší režim podpor uvedený v prvním odstavci.

Článek 2

1. Itálie přijme veškerá nezbytná opatření, aby od příjemců zpětně získala podpory uvedené v článku 1, které jim byly protiprávně poskytnuty.

K navrácení dojde neprodleně postupem podle vnitrostátních právních předpisů.

2. Pokud již podpora byla poskytnuta v podobě snížení záloh daní dlužných za probíhající daňové období, vybere Itálie celou dlužnou daň s předpokládaným zúčtováním za rok 2004.

Ve všech ostatních případech Itálie vybere dlužnou daň nejpozději do konce prvního daňového období, které následuje po dni oznámení tohoto rozhodnutí.

3. Podpory, které mají být navráceny, jsou úročeny ode dne, kdy byly pro příjemce uvolněny, do dne jejich skutečného navrácení; úroky se vypočítávají podle článků 9, 10 a 11 nařízení (ES) č. 794/2004.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

Článek 3

Do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí Itálie prostřednictvím dotazníku uvedeného v příloze Komisi sdělí opatření, která byla přijata k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Během též lhůty, kterou uvádí první odstavec, Itálie:

- a) vyzve všechny příjemce podpor uvedených v článku 1, aby protiprávní podpory včetně úroků vrátili;

- b) předloží všechny doklady potvrzující, že bylo zahájeno řízení o navrácení prostředků vůči příjemcům protiprávních podpor.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 14. prosince 2004.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

